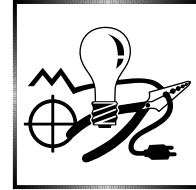

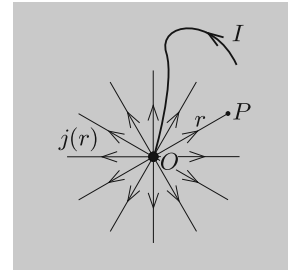
Síkbeli elektromos vezetési problémák II. rész (fizikai alkalmazások)

A cikk I. (a múlt havi számunkban megjelent) részében általánosságban tárgyaltuk, hogy miként használhatók fel a sík arány- és szögtartó transzformációi különböző síkbeli áramlási (elektromos vezetési, hővezetési és folyadékáramlási) problémák összekapcsolására, és konkrétan megadtunk néhány ilyen transzformációt (ún. konform leképezést). Most alkalmazzuk ezeket fizikai problémák megoldására. A tárgyalást kiegészítjük még két – bizonyos esetekben nagyon hasznos – eljárás ismertetésével: a szimmetriák figyelembe vételének lehetőségével, illetve a tükrözési módszer alkalmazásával.

Végtelen síklap

Vezessünk be egy nagy kiterjedésű, vékony (δ vastagságú és ρ fajlagos ellenállású), homogén és izotrop síklapba egy O pontban I erősségű áramot. Határozzuk meg két, a síklap felületén lévő pont közötti feszültséget! A *forgási szimmetria* miatt az O pont körül *sugaras* áramlási tér alakul ki (5. ábra), azaz ettől a ponttól r távolságra a felületi áramsűrűség

5. ábra

$$(1) \quad j(r) = \frac{I}{2r\pi\delta},$$

hiszen a bevezetett I erősségű áram a $2r\pi\delta$ felületen keresztül, szimmetrikusan áramlik szét a lapban.

Ahhoz, hogy két tetszőleges pont között meghatározzuk a feszültséget, szükségünk van az (ugyancsak forgásszimmetrikus, emiatt sugaras irányítottságú) elektromos térerősség $E(r)$ nagyságára. A differenciális Ohm-törvény szerint $\mathbf{j}(r) = \mathbf{E}(r)/\rho$, így tehát

$$E(r) = \frac{\rho I}{2r\pi\delta}.$$

A lemez tetszőleges P pontjának potenciálját a térerősség segítségével adhatjuk meg:

$$(2) \quad \Phi(r) = - \int_{r_0}^r E(r) dr = - \frac{\rho I}{2\pi\delta} \int_{r_0}^r \frac{dr}{r} = \frac{\rho I}{2\pi\delta} \ln \frac{r_0}{r},$$

ahol r_0 egy önkényesen választott Q pont O -tól mért távolsága, r pedig a P pont távolsága az áram bevezetési pontjától. A potenciált a Q pontban nullának vá-

lasztjuk. Ezzel, ha a két pont r_1 , illetve r_2 távolságra van O -tól, a közöttük lévő feszültség:

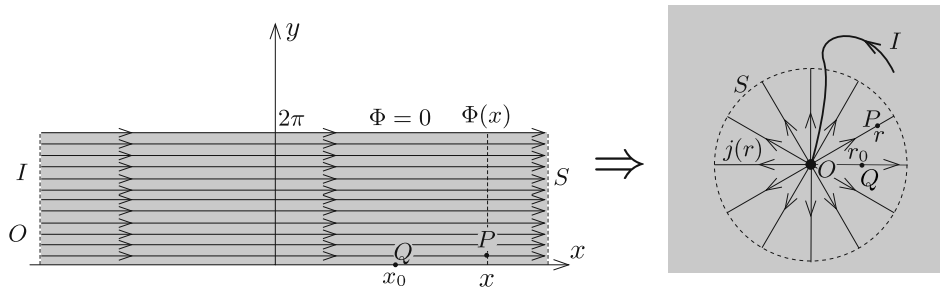
$$(3) \quad U_{1,2} = \Phi(r_2) - \Phi(r_1) = \frac{\varrho I}{2\pi\delta} \ln \frac{r_1}{r_2}.$$

Ugyanezt az eredményt a cikk I. részében leírt „szalag-leképezés” segítségével is megkaphatjuk. Ha egy 2π széles, δ vastagságú, vezető szalagban összesen I áram folyik¹, akkor a szalag széleivel párhuzamos irányú áramsűrűség nagysága mindenhol $j_0 = I/(2\pi\delta)$, az elektromos térerősség tehát

$$\mathbf{E} = (E_x, 0); \quad E_x = \varrho j_0 = \frac{I\varrho}{2\pi\delta}.$$

Ennek megfelelően az elektromos potenciál a szalag x koordinátával rendelkező P pontjában (ha az x_0 helyen a potenciált nullának vesszük):

$$\Phi(x) = (x_0 - x) \cdot E_x = (x_0 - x) \frac{I\varrho}{2\pi\delta}.$$

6. ábra

Alkalmazzunk most egy olyan leképezést, ami a szalagot a végtelen síkklapba viszi át (6. ábra). Az $r = e^x$ összefüggésnek megfelelően (az „új koordináták” jelölésénél az egyszerűség kedvéért a vesszőket nem írjuk ki) az áram O bevezetési pontjai ($x = -\infty$) a síkklap origójába ($r = 0$), az S kivezetési pontok ($x = +\infty$) pedig egy „végtelen távoli” körbe mennek át. A potenciál az origótól $r = e^x$ távol lévő P pontjában

$$\Phi(r) = (x_0 - x) \frac{\varrho I}{2\pi\delta} = \frac{\varrho I}{2\pi\delta} \ln \frac{r_0}{r}$$

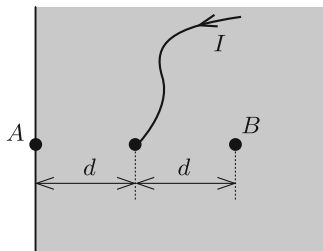
(ahol $r_0 = e^{x_0}$), két tetszőleges pont közötti feszültség pedig

$$U_{1,2} = \Phi(r_2) - \Phi(r_1) = \frac{\varrho I}{2\pi\delta} \ln \frac{r_1}{r_2},$$

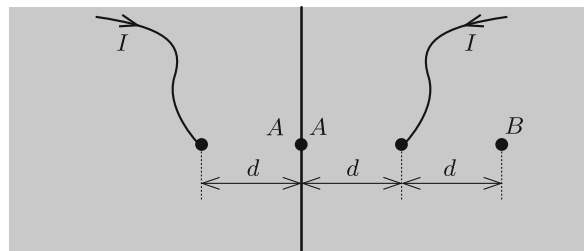
¹Ilyen árameloszlás úgy hozható létre, hogy a nagyon („végtelenül”) hosszú szalag elegendően távoli végeinél sok, kicsi, jól vezető, a szalag hosszanti oldaléleire merőleges egyenes mentén elhelyezkedő elektródákra akkora feszültséget kapcsolunk, ami éppen I erősségű áramot eredményez.

ahogy ezt már – más módszerrel – korábban megkaptuk.

Tekintsük a 7. ábrán látható, félvégtelen síklapot (végtelen félsíkot), amelybe a szélétől d távol lévő pontnál I erősségű áramot vezetünk, és számítsuk ki az A és B pontok közötti feszültséget. Ebben az esetben az áramsűrűség meghatározásánál figyelembe kell vennünk, hogy a lemez szélén az áramsűrűség-vektornak nem lehet határfelületre merőleges komponense. Ha viszont a félvégtelen síklapot az áramot bevezető elektródával együtt *tükrözzük* a lap szélére (határvonalára) a 8. ábrán látható módon, a félvégtelen síklap végtelen síklapba vihető át úgy, hogy az áramsűrűség-eloszlás az eredeti lemezben változatlan marad, miközben a határfeltétel is teljesül.

7. ábra

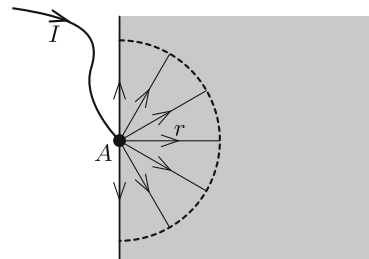
8. ábra

A tükrözés után kapott „teljes sík” elrendezésben mindkét elektróda hatását figyelembe kell vennünk. Ezt úgy tehetjük meg, hogy először csak az egyik, majd csak a másik elektróda jelenlétét tekintjük, és minden pontban a két eset potenciál- és árameloszlásának összegét, *szuperpozícióját* vesszük.² Mivel mindkét elektródán az áram a lemezbe befelé folyik, ezért a potenciálok előjelei azonosak. Tehát a végtelen síklapnál levezetett képlet alapján a feszültség nagysága (abszolút értéke)

$$U_{AB} = \left| \frac{\rho I}{2\pi\delta} \ln \frac{d}{d} + \frac{\rho I}{2\pi\delta} \ln \frac{d}{3d} \right| = \frac{\rho I}{2\pi\delta} \ln 3.$$

Érdeemes megemlíteni, hogy abban az esetben, ha az áramot a lemez szélén lévő A pontban vezetjük be, akkor nemcsak a feszültséget, hanem az áramsűrűséget is könnyen megadhatjuk. Ilyenkor ugyanis a határvonalra történő tükrözés után egy végtelen síklemezt kapunk, amelybe most $2I$ áramot vezetünk be az A pontban. Ennél ismerjük, hogy az áramsűrűség sugaras szerkezetű, és mivel a tükrözés során a félvégtelen lemezben az áramsűrűség eloszlása nem változik, ott a 9. ábrán látható árameloszlás alakul ki:

$$(4) \quad j(r) = \frac{2I}{2r\pi\delta} = \frac{I}{r\pi\delta}.$$

9. ábra

²A szuperponálhatóság azért „működik”, mert az elektromos vezetést leíró Ohm-törvény lineáris.

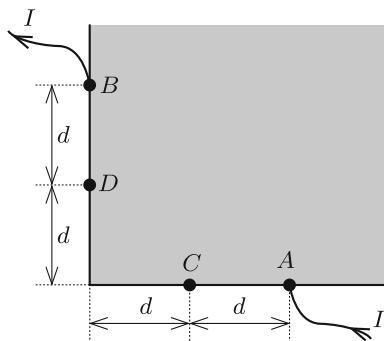
A végtelen síklemez esetéhez hasonlóan a félvégtelen lemez egy tetszőleges pontjának potenciálja

$$(5) \quad \Phi(r) = \frac{\rho I}{\pi \delta} \ln \frac{r_0}{r},$$

és ennek megfelelően két pont közötti potenciálkülönbség

$$(6) \quad U_{1,2} = \frac{\rho I}{\pi \delta} \ln \frac{r_1}{r_2}.$$

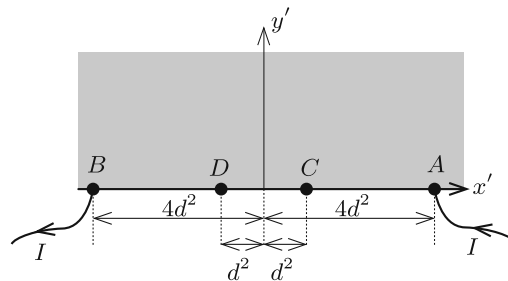
Derékszögű sarok

10. ábra

Határozzuk meg 10. ábrán látható, nagy kiterjedésű féMLEMEZ derékszögű sarkánál lévő C és D pontok közötti feszültséget, ha az A pontba bevezetett áramot a B pontban vezetjük el. A feladat tükröelektródákkal történő megoldása megtalálható [1]-ben. Most azonban a transzformációs módszert fogjuk alkalmazni.

A vizsgálandó elrendezés egy legyezöléképezéssel ($n = 2$ -szeresére kinyitott legyezövel) átvihető egy végtelen félsíkba (11. ábra), ami tükrözéssel végtelen síklappá transzformálható. A derékszögű hajlat egyik széle,

11. ábra

ami az x tengely mentén fekszik, a vele párhuzamos x' tengelybe transzformálódik, de a rajta fekvő C és A pontok az origótól nem d és $2d$ távolságra, hanem rendre d^2 és $4d^2$ távolságra kerülnek. A másik, y tengely mentén lévő oldal a leképezés után a $-x'$ tengelyre kerül, és a rajta elhelyezkedő D és B pontok az origótól rendre d^2 és $4d^2$ távolságra lesznek. Mivel eredetileg az áram be- és kimeneti pontjai a lemez széléin vannak, ezért a (6) egyenletet kell használnunk. Először csak a bemenő áram hatását vizsgáljuk, majd a kimenő áramét ellentétes előjellel, és a két eset szuperpozíciójával kapjuk meg a végeredményt. A feszültség nagysága:

$$U_{CD} = \left| \frac{\rho I}{\pi \delta} \ln \frac{3d^2}{5d^2} - \frac{\rho I}{\pi \delta} \ln \frac{5d^2}{3d^2} \right| = \frac{2\rho I}{\pi \delta} \ln \frac{5}{3}.$$

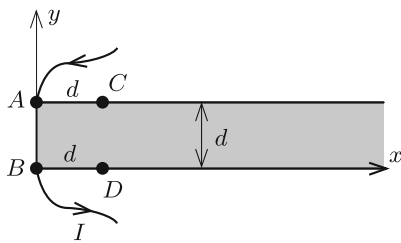
Az eredmény megegyezik az [1]-ben meghatározottal.

A $\varphi \rightarrow n\varphi$ és $r \rightarrow r^n$ ($n \neq 0$) általánosított legyező-leképezést felhasználhatjuk π/n szögű sarokkal rendelkező, nagy méretű lemezbe vezetett áramok esetén. Ilyenkor a csúcsos szöglet félvégteles síkba megy át. Akkor is jól használható a legyező-leképezés, ha egy nagy méretű, de vékony lemezből kialakított kúp palástjába vezetünk áramot, hiszen az áram bevezetési pontjával szemközti alkotó mentén felvágva a kúp palástját és kiterítve azt, egy sík lemezsarkot kapunk. A felvágott palást újonnan keletkezett két határvonalán nem folyhat át áram, éppen úgy, mint – a szimmetria miatt – a felvágatlan kúppalást megfelelő alkotóján sem folyt át áram eredetileg.

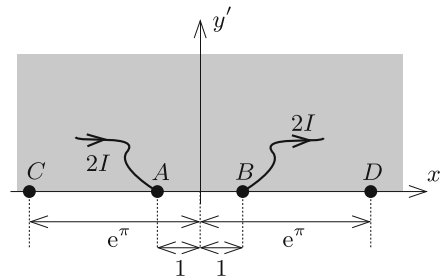
Félvégteles szalag

A 12. ábrán látható, $x - y$ síkban elhelyezkedő, d szélességű, félvégteles szalag A csúcsába I erősségű áramot vezetünk be, a B csúcsából pedig elvezetjük azt. Határozzuk meg, mekkora lesz a feszültség a csúcsoktól d távolságban lévő C és D pontok között!

Tükrözzük először a szalagot az y -tengelyre, hogy félvégteles helyett a $-\infty < x < +\infty$ abszcisszákkal jellemzett, mindkét irányban végtelen szalagot kapjunk. Ez együtt jár azzal, hogy az A pontban $2I$ erősségű áramot vezetünk be, és a B pontból pedig $2I$ -t vezetünk ki. Ezzel az áramvonal-eloszlás az eredeti szalagban nem változik meg. Célunk az, hogy a szalag pontjai a leképezés után az $x' - y'$ koordinátarendszer $y' \geq 0$ félsíkjában helyezkedjenek el, azaz az egyes pontok koordinátái $x' = r' \cos \varphi'$, $y' = r' \sin \varphi'$ legyenek, ahol $r' \in [0; \infty[$ az origótól mért távolság, $\varphi' \in [0; \pi]$ a helyvektor és a pozitív x' tengely által bezárt szög. A tükrözött szalag egyes pontjainak koordinátái a leképezés előtt: $x \in]-\infty; \infty[$ és $y \in [0; d]$.

12. ábra

13. ábra

A megfelelő leképezés két lépésben valósítható meg. Alkalmazzunk először egy $\lambda = \pi/d$ léptékű nyújtást, ekkor a szalag szélessége π -re változik, majd alkalmazzuk a szalag-leképezést!

Az áram be- és kivezetési, illetve a feszültségmérés pontjainak transzformációja:

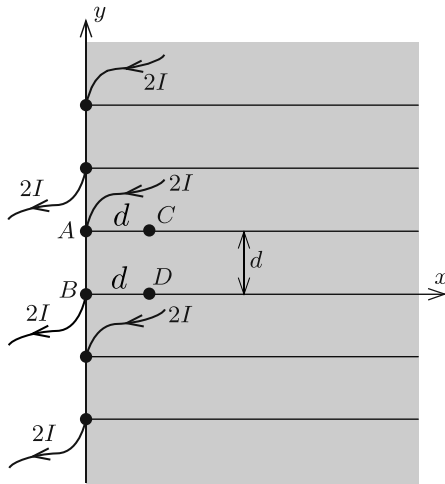
$$\begin{aligned} A: & \quad (x = 0, y = d) \quad \Rightarrow \quad (x = 0, y = \pi) \quad \Rightarrow \quad (r = 1, \varphi = \pi), \\ B: & \quad (x = 0, y = 0) \quad \Rightarrow \quad (x = 0, y = 0) \quad \Rightarrow \quad (r = 1, \varphi = 0), \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 C: \quad (x = d, y = d) &\Rightarrow (x = \pi, y = \pi) \Rightarrow (r = e^\pi, \varphi = \pi), \\
 D: \quad (x = d, y = 0) &\Rightarrow (x = d, y = 0) \Rightarrow (r = e^\pi, \varphi = 0).
 \end{aligned}$$

A leképezés utáni helyzetet a 13. ábra mutatja.

A C és D pontok közötti feszültséget a derékszögű hajlatnál látottak szerint számíthatjuk ki:

$$U_{CD} = \left| \frac{2\varrho I}{\pi\delta} \ln \frac{e^\pi - 1}{e^\pi + 1} - \frac{2\varrho I}{\pi\delta} \ln \frac{e^\pi + 1}{e^\pi - 1} \right| = \frac{4\varrho I}{\pi\delta} \ln \frac{e^\pi + 1}{e^\pi - 1} \approx 0,0865 \cdot \frac{4\varrho I}{\pi\delta}.$$

14. ábra

A feladat megoldható tükrözéssel is. Ha a szalagot az x tengellyel párhuzamos oldalaira tükrözzük addig, ameddig az első és a negyedik síknegyedet teljesen le nem fedjük, akkor eljutunk a félvégteles lemez problémájához (lásd a 14. ábrát). Mivel az elektródákat is tükrözzük, ezért a megfelelő helyeken (végtelen sok különböző pontban) $2I$ áram folyik be és $2I$ folyik ki. Ezek alapján (6) felhasználásával megkaphatjuk, hogy a C és D pontok közötti feszültség nagysága

$$U_{CD} = \left| \frac{2\varrho I}{\pi\delta} \sum_{n=1}^{\infty} \ln \frac{(1 + (2n)^2)(1 + 4(n-1)^2)}{(1 + (2n-1)^2)^2} \right|.$$

A fenti összeg kiszámítása meglehetősen nehéz feladat. A WolframAlpha segítségével közelítőleg 0,173 adódik, amivel a feszültségre az előző (leképezéses) módszerrel kapott eredménnyel egyező kifejezést kapjuk.

Egy Eötvös-verseny feladat

A 2016-os Eötvös-verseny 3. feladata egy síkbeli vezetési jelenséggel foglalkozik:

*Egy R sugarú, d vastagságú ($\delta \ll R$), fajlagos ellenállású fémkorong A pontjába I erősségű áramot vezetünk, B pontjából pedig elvezetjük azt. Mekkora feszültség mérhető a 15. ábrán látható C és D pontok között?*³

³A feladat eredeti szövegét, jelöléseit kicsit megváltoztattuk, hogy a probléma a cikkben leírtakkal könnyebben összehasonlítható legyen.

A fémkorong határának egyenlete síkbeli polárkoordinátákkal kifejezve: $r(\varphi) = 2R \cos \varphi$. Alkalmazzunk a korongra egy általánosított legyező-transzformációt $n = -1$ szögnyújtási faktoral, vagyis legyen

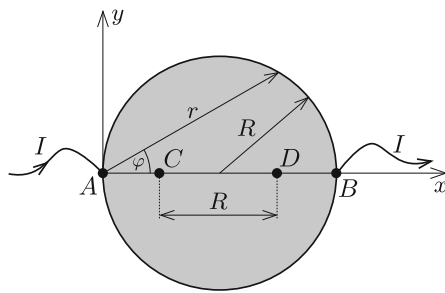
$$\varphi' = -\varphi, \quad r' = \frac{1}{r}.$$

A derékszögű koordináták közötti kapcsolatot:

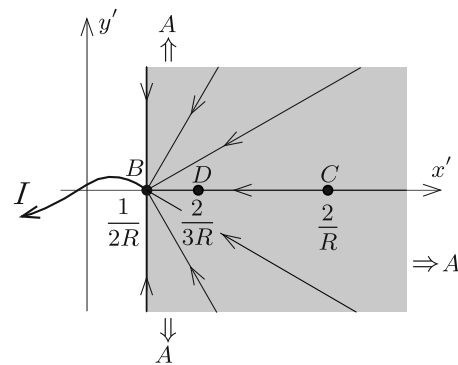
$$x' = \frac{x}{x^2 + y^2}, \quad y' = -\frac{y}{x^2 + y^2}.$$

Ennek megfelelően a lemezt határoló körvonal képe a leképezés után:

$$x' = r' \cos \varphi' = \frac{1}{r(\varphi)} \cos \varphi \equiv \frac{1}{2R}, \quad y' = r' \sin \varphi' = -\frac{1}{r(\varphi)} \sin \varphi \equiv -\frac{1}{2R} \operatorname{tg} \varphi.$$

15. ábra

16. ábra

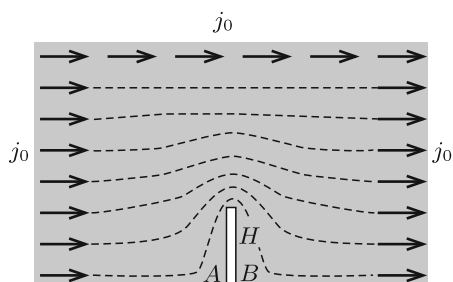
Látható, hogy a megadott leképezés a fémkorongot az $x' \geq \frac{1}{2R}$ félvégteles síklapba transzformálja (16. ábra), és a transzformációs összefüggésekből a kérdéses pontok koordinátáit is könnyen leolvashatjuk. A versenyfeladat megoldása tehát

$$U_{CD} = \frac{\rho I}{\pi \delta} \ln \frac{BC}{BD} = \frac{\rho I}{\pi \delta} \ln \frac{\frac{2}{R} - \frac{1}{2R}}{\frac{2}{3R} - \frac{1}{2R}} = \frac{\rho I}{\pi \delta} \ln 9 = \frac{2\rho I}{\pi \delta} \ln 3,$$

egyezésben a [2]-ben meghatározott eredménnyel.

Egy gyakorlófeladat

Befejezésül egy olyan feladatot ismertetünk (megoldás nélkül), amelyen ellenőrizhetik az Olvasók, hogy mennyire értették meg a leírtakat, és önállóan tudják-e alkalmazni a bemutatott leképezési módszereket.

17. ábra

Egy végtelen félsík a határvonalára merőlegesen H magasságú „bemetszést” tartalmaz. (A bemetszés szélessége és a lemez δ vastagsága sokkal kisebb H -nál.) A bemetszéstől nagyon távol a vezető lemezben az egyenes határvonallal párhuzamosan j_0 áramsűrűségű áram folyik (17. ábra). Mekkora a lemez anyagának fajlagos ellenállása, ha az A és B pontok között U_0 feszültséget mérhetünk?

Útmutatás: Próbáljuk az elektromos áramlási képet legyező-leképezés(ek) és eltolás egymás utáni alkalmazásával olyan árameloszlásba transzformálni, amelynek $\Phi(\mathbf{r})$ potenciálját jól ismerjük!

Köszönetnyilvánítás és hivatkozások

Az egyik szerző (E. P.) szeretne köszönetet mondani tanárának, *Tófalusi Péternek*, valamint *Vigh Máténak* a cikk megírásában nyújtott segítségükért.

Hivatkozások:

- [1] Gnädig P., Honyek Gy., Vigh M.: *333+ furfangos feladat fizikából*, 315. feladat, Typotex (2017).
 [2] Tichy G., Vankó P., Vigh M.: *Beszámoló a 2016. évi Eötvös-versenyéről*, KöMaL (2017/2), 105–112.

Elek Péter
 Debreceni Ref. Koll.
 Dóczy Gimn. 12. évf.

Szász Krisztián
 BME Fizikai Intézet,
 Budapest

Megoldásvázlatok a 2019/1. szám emelt szintű fizika gyakorló feladatsorához

Tesztfeladatok

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
C	C	D	D	C	C	D	D	A	C	C	B	B	D	D

Számolós feladatok

1. a) Először foglalkozunk a gyorsulás-idő grafikonnal (1. ábra)! A gyorsulás definíciója:

$$a = \frac{\Delta v}{\Delta t}.$$

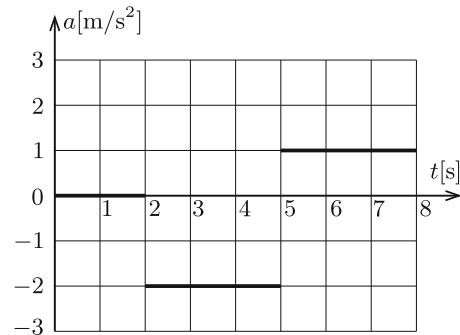
A sebesség–idő grafikonon látható, hogy a függvény lineáris szakaszokból áll, ezeken a szakaszokon tehát a gyorsulás állandó:

$$a_1 = \frac{\Delta v_1}{\Delta t} = \frac{\left(3 \frac{\text{m}}{\text{s}}\right) - \left(3 \frac{\text{m}}{\text{s}}\right)}{(2 \text{ s}) - 0} = 0,$$

$$a_2 = \frac{\Delta v_2}{\Delta t} = \frac{\left(-3 \frac{\text{m}}{\text{s}}\right) - \left(3 \frac{\text{m}}{\text{s}}\right)}{(5 \text{ s}) - (2 \text{ s})} =$$

$$= -2 \frac{\text{m}}{\text{s}^2},$$

$$a_3 = \frac{\Delta v_3}{\Delta t} = \frac{0 - \left(-3 \frac{\text{m}}{\text{s}}\right)}{(8 \text{ s}) - (5 \text{ s})} = 1 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}.$$

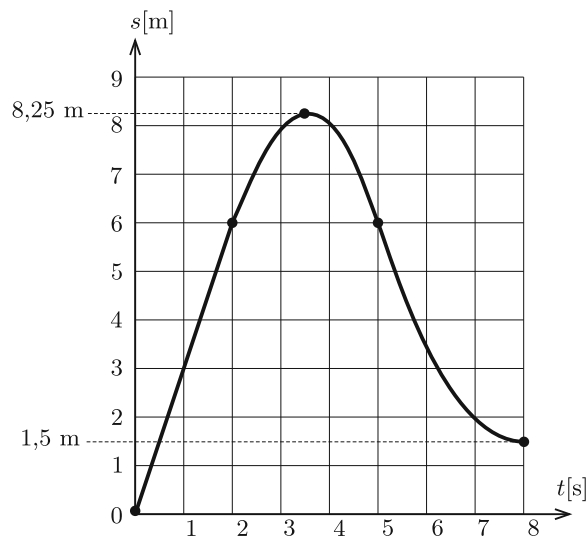
1. ábra

Az elmozdulás–idő grafikonon (2. ábra) elkészítését a következő megállapítások segítik:

1. A test 3,5 s ideig előre halad, majd ezután irányt változtat, és visszafelé mozog.

2. A mozgás első szakasza egyenletes mozgás, a többi része egyenletesen változó, ezért az első rész grafikonja egyenes szakasszal, a többi része pedig parabolával szemléltethető.

3. A megtett utak legegyszerűbben a sebesség–idő függvény grafikonjának „görbe alatti területéből” számíthatók.

2. ábra

Célszerű a mozgást 4 részre bontani:

0-tól 2 s-ig: az elmozdulás 6 m. A grafikon ezen szakasza egy pozitív meredekségű egyenes,

2 s-től 3,5 s-ig: az elmozdulás 2,25 m, és az intervallum végén a sebesség nulla.

3,5 s-től 5 s-ig: az elmozdulás $-2,25$ m, hiszen a test már visszafelé mozog. Az állandó negatív gyorsulás miatt a $2\text{ s} < t < 5\text{ s}$ -os intervallumban az elmozdulás-idő függvény lefelé nyíló parabolával szemléltethető.

5 s-től 8 s-ig: az elmozdulás $-4,5$ m. A test sebessége negatív, tehát a test továbbra is visszafelé mozog. A gyorsulás viszont pozitív, a grafikon felfelé nyíló parabola. A végsebesség nulla, a grafikon érintője $t = 8\text{ s}$ pillanatban vízszintes.

b) Az átlagos sebességnagyság definíció szerint a megtett út és a megtételéhez szükséges idő hányadosa:

$$v_{\text{átlag}} = \frac{\sum |\Delta s|}{\sum \Delta t} = \frac{6\text{ m} + 2,25\text{ m} + 2,25\text{ m} + 4,5\text{ m}}{8\text{ s}} \approx 1,88 \frac{\text{m}}{\text{s}}.$$

Megjegyzés. A fenti módon számított „átlagsebességet” mutatják az GPS-es navigációs eszközök és az útvonaltervező okostelefonok, ezt tartják számon a zárt hurok alakú pályán haladó autóversenyzők és a kerékpárosok is. Nem tévesztendő össze ez a mennyiség az elmozdulásvektor és a mozgás összidejének hányadosával, ami vektoriális mennyiség. Egy olyan futóversenynél, ahol a rajt és a cél ugyanott van, a vektoriális átlagsebesség nyilván nulla, míg a sebesség nagyságának átlaga attól eltérő érték.

2. a) Az áramforrás effektív teljesítménye (a szokásos jelöléseket használva) a következőképpen adható meg:

$$P_{\text{eff}} = U_{\text{eff}} I_{\text{eff}} \cos \varphi = I_{\text{eff}} Z \cdot I_{\text{eff}} \cdot \frac{R}{Z} = I_{\text{eff}}^2 R.$$

Innen

$$I_{\text{eff}} = \sqrt{\frac{P_{\text{eff}}}{R}} = \sqrt{\frac{15\text{ W}}{60\ \Omega}} = 0,5\text{ A} \quad \text{és} \quad Z = \frac{U_{\text{eff}}}{I_{\text{eff}}} = \frac{230\text{ V}}{0,5\text{ A}} = 460\ \Omega.$$

Az impedancia ismeretében meghatározható a tekercs induktív ellenállása:

$$X_L = \sqrt{Z^2 - R^2} = \sqrt{(460\ \Omega)^2 - (60\ \Omega)^2} = 456\ \Omega,$$

és az áramforrás frekvenciája:

$$f = \frac{\omega}{2\pi} = \frac{X_L}{2\pi L} = \frac{1}{2\pi} \frac{456\ \Omega}{0,25\text{ H}} = 290\text{ Hz}.$$

b) A feszültség és az áramerősség közötti fáziseltolódás szöge:

$$\cos \varphi = \frac{R}{Z} = \frac{60\ \Omega}{460\ \Omega} = 0,13 \quad \Rightarrow \quad \varphi = 82,5^\circ.$$

A soros $R - L$ körben a szinuszosan váltakozó áramerősség fázisa tehát $82,5^\circ$ -kal késik a kapocsfeszültséghez képest.

3. a) Az állapotegyenlet szerint $pV = nRT$, ahonnan a hidrogéngáz mólszáma (a kezdeti állapot adatait felhasználva):

$$n = \frac{pV}{RT} = \frac{(4 \cdot 10^5 \text{ Pa})(2,5 \cdot 10^{-3} \text{ m}^3)}{8,31 \frac{\text{J}}{\text{molK}} \cdot 400 \text{ K}} = 0,30 \text{ mol.}$$

Ennyi gázban

$$N = n \cdot N_A = 0,30 \cdot (6 \cdot 10^{23}) = 1,8 \cdot 10^{23}$$

hidrogénmolekula található.

b) A 2-es állapot hőmérsékletét az egyesített gáztörvény segítségével határozzuk meg:

$$T_2 = \frac{p_2 V_2}{p_1 V_1} T_1 = 384 \text{ K,}$$

a belső energiák aránya pedig

$$\frac{E_2}{E_1} = \frac{T_2}{T_1} = \frac{384 \text{ K}}{400 \text{ K}} = 0,96.$$

4. a) A test egyensúlyban van, ha a rá ható erők kiegyenlítik egymást. A szimmetria miatt a rugóerők vízszintes összetevőire az egyensúly feltétele biztosan teljesül. A függőleges irányú összetevőkre

$$2F_{\text{rugó}} \cdot \sin \alpha = mg, \quad \text{ahol} \quad F_{\text{rugó}} = D \Delta x = D(x - x_0)$$

és α a rugó vízszintessel bezárt szögét jelenti. A rugó megnyúlt hossza Pitagorasz tétele szerint

$$x = \sqrt{x_0^2 + h^2} = \sqrt{(60 \text{ cm})^2 + (20 \text{ cm})^2} = 63,2 \text{ cm.}$$

Innen a rugóerő

$$F_{\text{rugó}} = 200 \frac{\text{N}}{\text{m}} \cdot (0,632 \text{ m} - 0,6 \text{ m}) = 6,4 \text{ N.}$$

A test tömege:

$$m = \frac{2F_{\text{rugó}} \cdot \sin \alpha}{g} = \frac{2 \cdot 6,4 \text{ N} \cdot \frac{20 \text{ cm}}{63,2 \text{ cm}}}{9,81 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}} = 0,41 \text{ kg.}$$

b) A test sebessége akkor lesz a legnagyobb, amikor a gyorsulása éppen nulla. Ez az erőegyensúlynak megfelelő, a kiindulási helyzethez képest h mélységű helyzetben következik be. Itt a test gravitációs helyzeti energiája a kezdeti értékhez viszonyítva

$$E_{\text{helyzeti}} = -mgh = -0,81 \text{ J,}$$

a rugók rugalmas energiája pedig

$$E_{\text{rugó}} = 2 \cdot \frac{1}{2} D(x - x_0)^2 = 200 \frac{\text{N}}{\text{m}} \cdot (0,632 \text{ m} - 0,6 \text{ m})^2 = 0,20 \text{ J.}$$

A mechanikai energia megmaradási tétele szerint

$$E_{\text{helyzeti}} + E_{\text{rugó}} + \frac{1}{2}mv^2 = 0,$$

ahonnan a test maximális sebessége

$$v = \sqrt{\frac{2}{0,41 \text{ kg}}(0,81 \text{ J} - 0,20 \text{ J})} \approx 1,7 \frac{\text{m}}{\text{s}}.$$

c) Ha a test eljutna $H = 40 \text{ cm}$ mélységbe, a helyzeti energiája

$$E_{\text{helyzeti}} = -mgH = -1,62 \text{ J}$$

lenne, a rugók rugalmas energiája pedig

$$E_{\text{rugó}} = 2 \cdot \frac{1}{2}D(\sqrt{x_0^2 + H^2} - x_0)^2 = 2,93 \text{ J}.$$

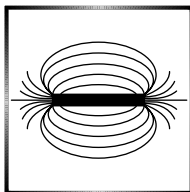
Ezek szerint a test mozgási energiája ezen a helyen

$$\frac{1}{2}mv^2 = 1,62 \text{ J} - 2,93 \text{ J} = -1,31 \text{ J} < 0$$

lenne, ami nem lehetséges. A test tehát *nem ér el* 40 cm mélységbe.

Megjegyzés. Első pillanatra talán meglepő az eredmény, mert a 40 cm-es mélység éppen az egyensúlyi helyzet 20 cm-es mélységének kétszerese. Ugyanakkor vegyük figyelembe, hogy a test mozgása *nem* harmonikus rezgőmozgás, mert a két rugó által kifejtett eredő erő nem egyenesen arányos a test elmozdulásával. Numerikus vagy grafikus közelítő módszerekkel belátható, hogy a test legfeljebb $h_{\text{max}} \approx 32 \text{ cm}$ mélységig süllyed le a rugók vízszintes helyzetének megfelelő helyzetére alá.

Markovits Tibor
Budapest

Fizika feladatok megoldása

P. 5044. *András és Béla ikertestvérek. A 20. születésnapjukon sorsuk megváltozik: András a Földön marad, Béla viszont egy hosszabb űrexpedícióra indul. Az űrhajó állandó sebességgel távolodik a Földtől. Egy év múlva András készít egy fényképet a születésnapj tortájáról, és rádiójelekkel elküldi azt Bélának, aki azt épp a 22. születésnapján kapja meg az űrhajóban.*

a) *Mekkora sebességgel távolodik az űrhajó a Földtől?*